

Platbook 2. Ieësteling

Har Sniekers

bron

Har Sniekers, *Platbook 2. Ieësteling*. Uitgeverij TIC, Maastricht 2009

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/snie003plat01_01/colofon.php

© 2013 dbnl / Har Sniekers

Ieëstelinge

Mien vader poeatdje inj mieërt altied ieëstelinge. Ich móch den es jungske de pueters vuuerzichtig in 't kuulke lègke. Ein paar maondj later deje wae de aerpel al oet. Jóng, det waas kirmes aan de taofel - die ieëste vreug aerpel. In häör dun vees velke kós se die zoea koeake of bakke. En den 't leefs mèt ein kluntje gooj bótter.

Gae moogtj hie ouch preuve van ieëstelinge. Door Limburgse sjrievers in eigeste gaard opgetrokke gedichte en hie in de serie Platbook deil 2 vees vuuer uch opgedeendj. Van de meiste hób ich noeats gehuurdj, van inkel angere waal en al ins get gelaeze. Mer allemaol nog neet gepubliceerdj. Daoróm ouch deze bundel van 't Huis voor de Kunsten Limburg, det häör gevraagdj haet eige werk in te sjikke en d'r mèt nao boete te kómme.

De oetgaever vroeg mich nao eige smaak ein keus te make. Det hób ich gaer gedaon. En gae wètj: ueever smaak vèltj bès te kalle. Det doon ich den ouch. Laot mich ieërliek zeen: ich bèn blie det zoeaväöl sjrievers - jónk en aod - van zich hóbbe laote huure. Ein fieës óm häöre ougs al in mieërt oet te kènne doon en vuuerzichtig bie-ein te rape. Ich mós d'r bie lache, gniffele, naodinke en soms ouch riehere. Opvallendj vööl sjrievers vertèlle ueever de leefdje tösse aojer en kindj in gewuuen versjes - waal dèk aangriependj. Wiewaal de kiek op eige dörp of anger stad zich nog altied nostalgisch aandeentj, weurtj d'r ouch gekeke door gepoetsdje brilleglazer. En gelökkig zeen d'r zat dichters die mich laote bènnekieke in 't deeps van häör eige zeukendje zeel. Det gaajtj mich nog 't meis...

Kóm; sjuuftj aan aan de riekgevöldje taofel van oos Limburgs plat en laotj uch dees opgesjöpde ieësteling good smake.

Har Sniekers, mieërt 2009, Toear

Annelies Holtman, Tegele
Hertepien

Soms wit ich mam ens get vertèlle
Maar smeis ontbrik mich den de mood
Zal ze 't waal begriepe,
Of doon ich 't waal good
Ich waas vandaag besjlis neet leef
En abseluut neet eure hertendeef
Wat waas ich kwaod
Naeve 't brutale aaf
Det mam det sjanp is supergaaf
Ze wilt gen blome um sorry te zègke
Lever haet ze, det ich 't zelf oet kom lègke
Den rolt ein träönke euver mien wang
En mam zaet: Kink, bön maar neet bang
Sjtraks as dow zelf mam zals zien
Begriepts se pas mien hertepien.

Annelies Holtman, Tegele**Poëziesjriever**

Met trillende kneen en bevende heng
Van de zenuwe klappere zelfs mien teng
Sjtaon ich dit gedich veur te drage
Wat sjpeciaal gesjreve is veur blage
Ich vraog mich waal ens aaf wie die minse det verzinne
Zelf zou ich neet weite wao ich meus beginne
Maar jidders kier sjtaon ich d'r van vesjteld
Wie zo'n versje in 't dialek wuurt gesjpeld
Ich probeer mich good te concentrere
Want oeëit wil ich det zelf ens gaon probere
Ein opsjtel sjriever in 't ABN
Det is get wat ich bes waal ken
Maar in 't Tegels geit 't ech verkierd
Det hebbe ze mich ouch noeëits gelierd
Mesjien is 't waal zoeë as ze zègke
Des se dich dao op mos toe gaon lègke
Van now aaf aan gaon ich det doon
Want 't meiste liers ze in dien kingersjoon
Den wuurt heej euver ein jaor of tig
Ein gedich veurgedrage wat gesjreve is door mich

Audrey Laven, Kirchroa**Alfahulp**

81 Alling

Sjtreuft 't smörjens langs jen sjtroas mit d'r rollator en riest de drekzek óp. Vier dekke tsezame d'r dusj, mit kapot tservies dat nog vies is va boese. Iech sjtub d'r sjrank aaf.

Iech kriesj um hön zieël. Die nog wil, evvel nit mieë kan.

86 Attak

Pist in bóks en lieët ziene kauwjoemie uvveral oes d'r mónk valle. Vier drinke tsezame kaffe, de kauwjoemies plekke va binne an de tasse. Iech waesj de óngerbókse oes.

Iech kriesj um hön zieël. Die nog wil, evvel nit mieë kan.

91 Verkiensjt

Hat nuung kinger en sjnoeft ziech an de heng went ze ziech tusje de bee kratst. Vier kieke tsezame foto's, noa de medalje van d'r Führer vuur jouw moddere. Iech poets 't kóffer óp.

Iech kriesj um mieng zieël. Die miech nit zal besjutse.

Els Heijdendael-Jongmans, Valkeberg
Druim

Ich laot dich noeëts - nee noeëts alling
zag hae, wie 't in zien ouge keek.
En gans confuus van zoevääol leefde
deeg 't zien hart aoep en beefde.

De honing goof hae uëervloedig
pas bie 't lètste sjprengske leech,
loot hae zich drieve op z'n vleugels,
sjteeg op en ging allein op weeg,
veurbie de sjterre en de maon
en loot Miepmpöjje einzaam sjtaon.

Els Heijndael-Jongmans, Valkeberg
Kingerleedsje

Wit sjeupke, sjuart sjeupke, mörge ies 't heil.

Es wit sjaop kins te dich van alles permitere.
 Of dat ech waar is, zal de tied dich waal liere.
 Of-s te milk maaks, 'n lemke, of inne zak werm wol
 Krieg 't in Gods naam neet te hoeëg in diene bol.

Want duis te es wit sjaop ederein aan 'n zie
 Of geis te op 'n ander meneer 'n sjaop aan de prie
 Geis te oet hoeëvaart naeve dien eige hoeve sjtaon
 Dan ies 't in de kudde mit de vreë gauw gedaon.

Want es te es zjwaak sjaop in de maatsjappie gebaore bis
 Dan ies d'r veur dich es sjaop 'ne ganse boel mis
 Dan traent ederein dich zoeë mer effekes op dien hart
 En iers te 't wits bis te es wit sjaop dan sjuart.

Dat sjuart dat geit noeëts mieë gans van dich aaf
 Al weursj te hónderd jaor en laefs te gans braaf.
 Al drieëns te dich 't binnenste boete of sjteis te op diene kop
 Dat sjuart op dien lief, blief ummer d'r op.

En diegene, die dich zoa sjuart oeëts kleurde
 Die laeve hun laeve of d'r gaar nieks gebeurde.
 Doe kries ze mit 't verve toch noeëts gesjtop
 Want ze hóbbe allein mer sjtruë in de kop.

Wit sjeupke, sjuart sjeupke, mörge ies 't heil.

Guus Peters, Gelaen
Drie gedichte naor Jiménez

(Juan Ramón Jiménez 1881-1958)

Kleine zank veur ei jónk maedje

De aerd, greun en in bloom,
 Van de nuje kirkef

Haet dich dizze mörge
 In häör veesj hart gebóрге.

In 't oetgaon zoog ich
 Eine zónnekrans, de haore
 Van dich, worin-s te góngs,
 Ein hoagleed van vuur,
 Op nao de klaoren heëmel
 Wagewied aope...

Gevalle veurjaor,
 Leefde taer geknot,
 Nieks zoogs te devan
 Euver wat-s te 't haws mit ei lechske!

Ein reis maakdes te mer,
 Van de aerd nao d'n heëmel.

Sjoanen doad

Wie wils te mich pien doon, doad?
 Deit 't laeve dan gein pien! Wie
 Dan hōb ich meë mood van doon
 Veur 't laeve baove de aerd es
 Veur daen depen doad d'r ónger?

De aerd is die angesj es de lóch?
 Wiezoa zów die ós doon sjtikke,
 Wiezoa zów die os blènje,
 Wiezoa ós platpeesje,
 Ós sjlete de móndj?

Woróm mót sjterve dat zeen
 Wo v'r sjterve taenge zègke,
 En laeve allein maer 't laeve
 Zónger dat wo taenge neet?

Woróm moog d'n echten doad
 (wat v'r neet zoa wille neume)
 Neet veur ós zeut zeen en zach
 Wie ouch 't echte laeve (of dat
 Wat v'r dan zoa heite te zeen)?

Lètste reis

...En ich zal gaon. En blieve zulle de veugelkes
Mit hunne zank.
En blieve zal mienen haof mit ziene greune boum,
En mit ziene witte waterpöt.

Al aoves zal d'n heëmel vrejig blauw zich sjpanne,
Prónt wie dizze naomiddeg, baoven 't sjeel van
De klökskes in d'n taore.
Sjterve gaon al die mich höbbe leefgehad,
En 't dörp zal mit 't jaor zich vernuje.
En in 't besjlaoten heukske van mienen haof,
Witgekelk en al bloom
Zal verwaeze naodruime miene geis van noe...

En ich zal gaon, angesj zeen, zónger haerd, zónger dae greune
Boum, dae witte waterpöt,
Zónger dae vrejig blauwen heëmel...
Mer de veugelkes zulle blieve mit hunne zank.

Hub Fober, Voelder
Winthage

De bis mer e sjiemke op dees welt
E pluske durch d'r wind verloare,
Neet extra vuur dees eerd besjteld,
Meh langsam oet d'r tied geboare.

Dien huuskes hange krómp durchee
De mieëste zoeëget ram versjlieëte
Es woare ze doa sjtuk vuur sjtuk
Es aafvalgood mer neergesjmieëte.

Toch lieks doe doa neet oane grónd,
Zoeë sjuuns en sjeef gemeëte
Verloare in 't landsjap rónnd
Es woar me dich vergeëte.

Dich bis vuur ós öm noa te kieke
Want durch dich pas weëd ós kloar,
Wie flot de daag versjtrieke,
Wie sjoeën ós welt ins woar.

Hub Fober, Voelder
D'r merel

Gans sjiekem, gebukt,
 Hat heë vruchte geplukt,
 Heë leep langs de rendjes
 Van mien aardbeieplentjes,
 Heë sjloekde en pikde,
 Vloog op en versjrikde
 Zich kier op kier
 En ging ummer wier.

Ich zoog al die oere
 Zien kralskes loere,
 Heë reep op zie leef
 Deë koalsjwarte deef,
 Doe sjloekde ze same
 Ich moos ze vermane
 't Woar neet te verdrage
 Ich ging ze verjage.

Wie sjieëmerleech veel
 En róngang ich heel,
 Zoot heë op d'r droad
 Bie mich vuur g'n sjtroat
 In jubelend uite
 Zien toeëne te sjpuite,
 Gedrage en wied,
 Doe houw ich wir sjpiet.

Ziene parelende klank
Woar wie oprechte dank
En zien klaterende toeëne
Wie blinkende kroëene
Op gans de natuur
Vol prachtige kluur,
En ich hōb geloesterd
Durch klanke gekloesterd.

Blief woeëne bie mich
En ich geëf aan dich
Elke plant, alle vruchte
't Is vruje in zuchte,
meh ich hōb d'r nog reef
vuur dich en die leef
En vleege noe neet wier,
meh zing nog 'n kier.

Jan Feijen, Wieërt
Vallendje blaar

As de blaar valle
 huuërtje in ziene kop
 di-j stumme weer kalle
 Hae kân d'r neet tieëgenop

Tot zien groeët verdreet
 mótte doon waat ze zègke
 Gaer of neet
 Hae hieët t'r zich mer beej nieër te lègke

Hae mót gaon en staon
 woeë di-j stummen 'm dwînge
 En 't kosj 'm mennige traon
 um zien röst weer te vînge

Waat e deût wètje neet altiêd
 As ze-n 'm zègke waat e dieëj
 kriegtje dèk hieël vól spiêt
 Det waal, mer 't geuftj 'm nog gein vrieëj

Hae mót t'r mej lieëre laeve
 Det e van tiêd tot tiêd
 Neet in 't pôtje pisj mer d'rnaeve
 D'rnao hieët e altiêd spiêt, spiêt, spiêt!

Woeë-t e ouch gieët of stieët
 hae kiektj altiêd um zich haer
 mer wètj dan toch neet wi-jte 't hieët
 Waasj mer ânger waer!

Zoeëlang de blaar bliêve valle
Stumme in ziene kop
Ze bliêve mer kalle
Hultj det noow noeët 's op?

***John Bovendeert, Heële
loester***

loester 't echoot nog
loester 't echoot óp d'r zulder
in miene kóp
in depe gengsjkes
van mieng oere zingt 't nog
van alderlei igelieste wöad
en 't flónkert zoeë va klanke
en ich weet neet va wiewöal gedanke

't kiedelt mich
langs miene ruksjtrank aaf
en roetsj mich sjtillekes
durch alle oare
toefelt dan es letste
mie hat noa binne
ich bin mich zieëker...
doa blieft 't nog 'ne gans tied

***John Bovendeert, Heële
oavendgebed***

dat ich sjoele maag
neëve dich
en sjloape
bis d'r nuie daag
dat deet mich sjoevere in d'r lach

egaal of vregelig
of dreuvig durch d'r wien
neëve dich ving ich michzelf
umdat ich ummer zieëker weet
dat-s doe óch wits

sjtil
zach
i gen duuster

beloester ich diene oam
befluuster ich dien lippe

John Vandenberg, Kirchroa**Wat hat deë man, wat iech nit han?**

De vrauw Bulemans dreët de bule
Nit alling mar in de hank
Óch ónger heur jroeëse oge
Hange zie ónrejeerd jans lank

Zoeë zitst zie in de buut en dinkt
Zoeë jeet 't in de welt
D'r inne hat d'r buul
D'r angere hat 't jeld

Mar inne buul jef iech tse roane
Hat de vrauw Bulemans zeker nit
Zie hat ziech dan óch nit jetroane
Óp woa mennieje keël dróp zitst

Lej Doam, Sjilvend
Klatsjwiever

‘Daag Zeef! Lang neet mieë gezieë,
 bès te dèks weer krank gewae?’
 ‘Nee Tring! Dat vier ós lang neet zoge
 haet 'n gans anger rae!
 Mer hie in de winkel kan ich nieks vertèlle,
 ómdat me dat da huurt
 Wach boete effe, da vertèl ich dich dan waal,
 wat mich is gebuurd!’

Doe kèns toch dat nöt vrech lódder,
 drie dure wiejer va mich aaf!
 Dat haet mich ee paar waeke geleie
 mèt 'ne bessem op de kop gepaaf!
 ‘Höbs te dich dan neet gewaerd,
 lieës doe dich dat van dem gevalle?
 Keem dat da van alleen,
 of woasj te weer uëver heur aan 't kalle?’

‘Dat keem doer dae nuje vrundj van heur,
 dae mèt de ganse kale kop!
 Ich zag alleen mer taenge heur:
 Gelökkig höbs doe waal nog hoare drop!
 Wie 'ne furie keem 't op mich aaf en reep:
 Doe aafguëstige draak!
 En haet mich effe later
 vól mèt de bessem boave op de kop geraak!’

Wie ze mich noa bènne droge,
doe hoert ich dat lódder kwake:
Wens te nog èns de moel op dees,
zal ich dich nog veuël helder rake!
Ooch die, die naeve mich woeëne,
die mèt dae ganse sjtal vól poete!
Sjtónge, es went d'r duivel d'r mèt sjpilt,
ooch nog allemoale boete!

Die makde flot dat ze noa bènne keme
en bie hun heem op 't oape good.
Went ich good gehoerd hōb,
zag 'ne va heur poete: Zelf sjood!
Went die neet uëver angere ka zevere
of hun ka doersjtreupe en bekalle!
Mot ze ieësj mieë noa zich zelf kieke
en neet ummer uëver angere kalle!'

Leonne Cramers, Gelaen**De póts**

't Vreugjaor is dao
 de póts is aangezag
 mit pótslómme, tob en sjotelsplak
 begint me op zölder
 al wurt vasgepak
 gesjrob, gesjoerd, gesjtob
 en in de was gezat
 in 't gans hoes de vinster aop
 om de wëntjer d'roet te laote

Póppekas,
 mit de potlaepel maedjes ingegaeve
 póntefekaal praedigt,
 prakkezeert de prie
 wie ze van de prèngel
 'ne praopere präötsj pratsj
 dae zörgsaam maort en póts

Noe bèn ich zoa wied dat ich ummer
 mien gooj veurnummes
 good aafbeusjtjel
 en sangerendaags
 zónger
 leuëter
 aetje, soda en greun zeip
 dae pótsfiemel
 óm zeip help

Leonne Cramers, Gelaen
Jederein neumde häöm ‘Elvis’

Vreuger waor 't 'ne nozem
dae wilje sjtroef mit vèt
sjnotnaas, wiesnaas, rebelsj pertrèt
't ganse dörp kènde häöm

Nuusjeërig in de sjpegel gekeke
dach t'r waat is toch los?
zien haor verlus de vos
mer neet zien eige sjtreke

Van dae wilje neet te benjige sjtroef
is nog mer e fitselke euver
'n paar pemele gries wie 'n doef

Leef sjtriek zie zeumerend al jaore d'reuver
ruzelend wurt dae sjeigel sjtilkes 'n groef
brökkelt ‘Elvis’ en ziene waesje sjtroef

Luc de Rooy, Stein
Breeffragmente

I.

Op de helling net boete mien raam
 Sjtrómpelt ein wit paerd nao baove.
 Häör flanke aojeme.
 Ze versjtilt
 Es 't kaord rón dj 't rechterachterbein d'r tröksjruk.

De höbs geliek, goje vrundj,
 Ich vertèl dich neet alles:

Häör nate veutsjtep loupe nog op miene tegelvloer
 Achter mich,
 Wo ze niks taeye mich zag.
 Niks mjè zaet.

En ich, ich kiek nao boete
 Nao dat witte paerd
 Dat klump. Dat sjtrompelt. En sjruk.

II.

Get wiejerop traent eine ziene vechhaan.
Hae hilt 'm ein handj baove de kamp
En truk dae trök es 'r aanvilt
Tot ze allebei meug beginne te waere

Es ze neet mjè reagere, zag 'r mich 's,
Kènne ze 't bèste aafgemaak waere.

III.

Dao vilt de deur achter mich toe,
Terwiel ich nao boete blief sjtare.

Ze löp mich wo de buim neet sjtaon
Veurbie
En es ich opkiek zjwèjje de bananeblaar mit de wèndj mit.

Nei, ouch dat neet.

Marcel Abrahams, Venlo
Altied leech

As ik kom,
Is d'r leech
As ik gaon
Is d'r leech
Niks is moeëjer
As wakker waere in Mestreech
As ik aankom
In dees stad
Umdet ik 't weer ens
Met Venlo heb gehad
Dompel ik mich onder
In 't werme bad
Van 't Mestreechter plat
En dink ik nog ens truuk
Aan 't maedje
Det ik heej had
In de stad
Van non-stop leech
Ik umerm
De joie de vivre
Van de stad
Mestreech

Mariet van Knippenberg, Kessel**Dees roes is neet doed**

Dees roes is neet doed
Al liekt ze van perkament
Ze likt bie dien foto
Neet allein veur 't sentiment
Ik noom ze van dien graaf
Op 'ne decembermorge
En as ich 't te kwaod krieg
Van heimwee, verlange en zorge
Den sjtriect miene vinger
Zachtjes naeve zo'n blaedje
Den dink ich aan dich
Dien kiendje, dien maedje
Den weit ich des se bie mich bes
Mien hiele verdere laeve
Aan al die leefde die se goofs
En altied weer zals gaeve

Marion Coenen, Zitterd**aom**

wie loewt de vraog
wovan 't antjwoord
sjnit
dwaesj door
sjrevend wit
sjneewit laeve
zich wiek
nao deip duuster blauw
aom
razelt door de knäök
eine zuch
ewige roew vundj
gein gedachte
gein woord
gein vraog
gein sjtèlte
gein duuster
gein leich
gein laeve
geine aanvank
gein enj
gein antjwoord
gein angs
zuver vertroewe zeen
euveral
neit hie
wo tied wied is
ruumte

zonger vórm
zonger vastigheid
zonger beteikenis
zonger bezej
zonger waeze
zonger mich

***Marion Coenen, Zitterd
gank***

ich bèn eine gank
tösje aanvang en ènj
ich bèn eine gank
van aanvank pès enj
dènk ich
in d'n aanvank
geuf 't mich neit
in 't enj geuf 't mich neit
gaondentaere
van niks nao nirge
kèn ich zeen

Math Scheeren, Zumpelveld**Blömsje**

Die köpje jraad boave de eëd
Tserbriechlieg in d'r wink
Sjteest doe doa
D'r winkter nog nit jans jedoa

Blömsje zoeë fie
Brings werm kluur
Noa kauw en duuster
lech sijnak noa mieë

Blömsje, hod diech feste
Mós wase, nit reste
Bluie en ós trüeste
Kling, engliesj.... ruesje

Paul Poell, Remunj
Klakke, klote

In de steeg
van 't aafsjied
kleurde witte
gevels zwart
ein gebraoke leefde
in ein traon gevange
weg, 't giere
van hormone
altied de opmaat
veur eine sjone nach
't hijge, inein rijge
kreune, 't is volbracht
in de steeg van
't aafsjied,
klónk 't klikke
van dien hakke
es eine mitrailleur
't geluid sjtorf weg,
ich t'r plekke

Paul Poell, Remunj
Lief, leef

Mien lief is diene piano
dien vingers kinne keze
tösse Mahler, Debussy
mien verrökking zal
ich heurloos etalere
en 't sjoonste
van mien zie!
weg die partiture!
v'r predulere d'r op los
verzinne eders keer
ein nuuj ouverture al
veulend, sjtrelend,
zjweitend, zjwevend
bekans de hemel in
kreunend van
godszaligheid
tegeliekertied
ram van god los!

Petra Kaiser, Kirchroa**Res-je winkter**

Mai, Marie,
 Miechel en Tsebiel
 allewiel en allenäu.
 D'r deeg jeet
 d'r sjpeul sjteet
 en weë d'r teppich klopt
 dem danse de vlokke um de oere.
 Allewiel.
 Los legke, kink, los legke,
 de mam die drieënt ziech oes d'r sjlof
 d'r 3sat aa
 en wermde drinkt ze oes ee tes-je
 mit sjmaal oere
 en rues-jer an d'r rank.

Mai, Emiel,
 Marie, Antonia,
 allenäu en allewiel.
 Wits te dat de mam
 't sjtuupje nit mieë kere deet?
 En óch d'r noaber
 hat jet angesj tse doeë,
 is vroeë dat de poete oeser hoes zunt.
 Allewiel.
 D'r jaad wieëst tsouw
 mit ónnut en plastic kroam
 en dat wat ze nog nit vertsakkerd hant,
 waad
 bis alles werm óp heem aa kunt.

Mai, Maria,
 Joezelef hulp,
 allewiel en allerhand.
 Wat dees te draa, mie leef?
 't Wase van de ieëlend
 jieëft jidderinne reët.
 Los joa en los jeweëde.
 Allewiel.

D'r jek kriet ziech ing sjup
 en jrieëft en jrieëft
 ee jans jroeës laoch
 woa alles drin jewôrpe weëd
 dat mit of oane weëd erum likt.
 Óch d'r Neëd dem alles
 i sjtich jelosse hat,
 lekt ziech neëver ing
 zivve moal jesjtôrve kats.

En allewiel
 sjiengt de zon,
 weëd 't laoch ummer klinger
 en vange vier werm aa
 sjuupjer tse kere
 en rues-je tse jisse.
 En de mam vertselte an
 noaberskinger
 ja, ja,
 zoeë jeet dat
 allewiel.

Pieke Lint, Mestreech
Geis

Vaan de Vriethof nao de merret
En vaan dao weer tot Slevrouw
Eve loupe nao de bekker
Kops te vlaoj met appelekouw.

Oet de stasie nao Lambertus
En weer trok goon aon de Maos
Poos dao met e teske koffie
En daan op nao Sintservaos

Door 't Stadspark nao Slevante
Euver de Bosstraot tot op 't Fort
'ne pot beer vaan eine liter
Groeten doors kump niks te kort

Wat us dreif is neet te zègke.
Boe- s te lops en wat-s te deis.
't Is gewoon neet oet te lègke
Preufs euveral Mestreechter Geis.

Pieter Simons, Grubbevors
Druimer in de bóch

Lang höbs se gezóch
 Wao geis se haer
 Same of allein, bliefs se op de bein?
 Druimer in de bóch,

Aan hieël wat moeëjs verknoch
 Bliefs se zjweve
 Hieël gedreve, laeve, laeve!
 Druimer in de bóch,

Geis se op waeg
 Luets se dich gaon
 Sjprings se oet de band of euver de rand?
 Druimer in de bóch, druimer in de bóch

't Wuurt 'ne lange toch
Soms wat verward...
Maar zeen 't neet te zwart en loester nao dien hart.

Dit wuurt 't begin
Sjtel 't nimmer oet
Nim ein besjloet en
Gank veuroet

Lang höbs se gezóch
 Wao geis se haer
 Same of allein, bliefs se op de bein?
 Druimer in de bóch
 Druimer in de bóch

Pieter Simons, Grubbevors
Oetgeprocedeerd

Zie sjteit allein langs de waeg
 Langs de lange waeg
 Hae sjteit allein langs de waeg
 Langs de lange waeg
 Auto's raze al maar door
 Veurbeej, veurbiej, veurbiej
 't Sjteit gesjreve op de moer
 Oetgeprocedeerd...

Hae lik allein in 't graas
 In 't zaachte graas...
 Zie lik allein in 't graas
 In 't zaachte graas
 De windj floestert, sjtriek door de haor
 Veurbeej, veurbiej, veurbiej
 't Kleurt in de raegenbaog
 Oetgeprocedeerd...

Ze loupe same langs de zieë
 Langs de wilde zieë
 sjepe vare op en aaf
 'n Vleegtuug raas veurbiej
 Oet de golve klink 't op
 Oetgeprocedeerd...

Robert Janssen, Helje
'n Kusje en 't is over

Dao kumps se wir aangehule,
 bis gevalle of kreegs neet diene zin.
 Dieke traone over dien wengskes,
 en 'n drama des se make kins.
 't Duit pien, is neet leuk,
 doe hees slaop of bis nag neet wakker,
 erme stakker, erm erm meadje,
 kom ins hei, kleine meid.
 Det pap 'n indj macht aan det leid.

'n Kusje op dien wang,
 o doe hees pien aan dien kneen?
 Det kos ich efkes neet zeen.
 Kom 'n kusje, is 't now vurbej?
 Nag neet gans? Dan kries se 'n nei.
 Wat zees se, sjat, det eine kusje waas al zat?

Straks kumt d'r 'ne tied,
 dan geit 't neet mier.
 Dan lukt 't neet,
 det ich dien verdreet wegtover.
 Now nog wel; 'n kusje en 't is over.

En nag later kin ich
 dich neet mier besjerme,
 teage wereldleid en hertepien,
 dan is 't oetgewirkt
 de kus van pap, dien ierste medicien.

Robert Janssen, Helje
Sjonder wurdt 't neet

Ich heb dich in mien erm, dien uigskes zien toe.
Doe bis meuj van 't wakker zien.
Dich bis gans oetgeteld en ligs 'n bietje sjuun,
zaats se zoe ouch in de boek missjien?
En dan strumpt d'r zoeveul geluk door mien lief,
en mei dink ich; as ich d'r now in blief,
huul dan neet um mich, nae, heb gen verdreet,
want sjonder as dit wurdt 't neet.

Ruud Offermans, Zitterd
Landjsjap

alles zal angesj waere
allein landjsjap zal blieve
wie 't d'r altied al ewig is

ós 't idee guf dat v'r
urges thoesheure, dat v'r
noots meer weg houwe

Ruud Offermans, Zitterd
Nutterkruuts

ze zeen langzaam aan 't heengaon
'n tiedperk zal hiedoor sjterve:
zeumere bie 't vertroewde Nutterkruuts
mit in de wiedte de werm naojaorszón

glooiïnge wie klein bossages nao ónger gaon
aeve weien dichzelf kinne zeen, daoróm
de herinneringe van toen aan wat
't Nutterkruuts dich nog gaeve kint nao

al die jaore van langzaam 't laeve verlaote

***Thieu Stauder en Irene Kusters, Beech
kroedwèsj***

't greun pawmteske achter 't kruuske
 waor de zaege äöver jeder huuske
 't besjermde taeg bliksem en óngelök
 dat gluífde weer heilig, jaore trök

väör Pawmzónjig wore de tekskes geploch
 en ich moos nao kirk gaon, dat weit ich nog
 want dao woor dan plechtig de kroedwèsj gewied
 mer óngerwaeges vergoot ich d'n tied

de tek van de groate buim in de weie
 wènkde nao mich en ich mein dat ze zeie:
 kóm hiej, hiej baove, höbs dich mesjien zin?
 kóm hiej, hiej baove, klöm drin, klöm drin

door ein gaat in de hèk kroop ich drop aan
 en ein, twieë, drie zaot ich dao op miene troan
 mit kaolzwarte henj en de brook vol sliék
 waor ich de kääning van 't Zawpenseriek

zoa druumde ich weg tot 't ougenblik
 dat de klokke loewde en ich stief van sjrik
 niks anges mieë wos es op heives aan gaon
 zónger de zaege want de mès waor gedaon

de kroedwèsj sjtrang vas en 't zweit oppe kop
 bedach ich mich: wie los ich dit noe toch op?
 ich doon of de naas blooijt dan is m'n tevreje
 en is mien leid nog 't flotste geleje

dao reep mich opèns 't vruike van bie ós naeve:
 zèk jóng, wils dich mich ein pawmtekske gaeve?
 ich koos neet gaon en dich hōbs t'r drie
 dan maaks te mich ech versjrikkelik blie

't vruike waor awd, woonde al jaore allein
 ich koos toch neet zègke, ich gaef lever gein
 mer wie ich 't goof, kaom drek al de spiet
 en dát gevoel, woon ich gaar neet mieë kwiet

want zoa dèk es 't hómmelede es ich ging sjlaope
 laog ich stief in béd mit de ouge wuud aoep
 ich baejde ónze vaders en nog mieë weesgegroete
 en houpde dan vurig op ein wónjer hie boete

es de wèndj weer ging ligke es 't nót haw gedaon
 en ich 't hoes van 't vruike nog vredig zaog sjtaon
 dan waor ich zoa blie en zag ich: Levenhieër
 ich maak 't waal good de volgende kieër

en mit Pawmzónjig ein good jãörke later
 sopde ich mien tekskes flink in 't water
 en óm zoa ein nuuj wónjer to vãörkómme
 haw ich die vãör 't vruike mit heives genómme

ich zaog aan häör ouge dat ze neet haw verwach
 dat ich deze kieër ouch aan häör haw gedach
 en wie ze mich toen door mien krolle vreef
 zag ze: volgend jaor wéér jóng?....es God bleef...

Ton Doesborgh, Tegele**Twieëde plök**

Zeen ich ein broed en broedegom sjtaon
 Same 't stadhoes op gaon
 Dink ich in gedachte dök
 Dao geit ein aspirantlid veur ós club
 Daorum mótte ze now al weite
 As eine 't muug wuurt geit e pleite.

Of dien sjoeënmoder mót dich neet
 Daovan haes se altied verdreet
 De verjaordaag wuurt vergaete
 Wils èns aan ein angel taofel aete
 Zits neet mier al te good in dien vel
 Bös gaaroet neet mier zoeë in tel

As 't dich den neet bevelt
 Kees se eiere veur dien geld
 Maak dich toch gen dieke beine
 Neet mier bäöke óm dae eine
 Plök d'n daag, geneet 't laeve
 Euveral kums se greune blaedjes taege

Daorum eine goje raod
 Twieëde plök is neet zoeë kwaod
 D'n hemel geit wir veur dich aope
 Zelfs ein blömpke geis se koupe
 De kinger laeve al van rente
 Zits dow wir midde in de lente

Kammeraaj, vriendinne doot bescheid
Vertel 't jidderein lank en breid
Gaef ze allemaol goje raod
Twieëde plök is neet zoeë kwaod
Zelfs beej dien kinger gebeurt 't dök
Ouch die waere sjtraks wir twieëde plök.

Wiel Roeselers, Broenssem**'n Kruutske**

'n Kruutske langs de weëg
Tusje graas en brieëmekroed
Kiekt noa de passante
En uëver Limburg oet

'n Kruutske langs de weëg
Blief d'r 'ns bie sjtoa
Ruum 'ns op in dien gedanke
Om dan weer frisj wiejer te goa

'n Kruutske langs de weëg
't Sjteet doa vuur rieke en erme
Mansluuj, vrouwluuj en kinjer
Om dich 'ns aan te werme

'n Kruutske langs de weëg
Van iezer, sjtee, of hoot
Went 't dich in 't hertje raakt
Is 't egelik van good!

Wiel Roeselers, Broenssem**Neet mieë doa**

Went ich kiek in heur oge
En zieën ze soms verweëze sjtoa
Dan deet dat in 't hart pien
't Miensjke is neet mieë doa

Zoeë kan 't os allemoale
Gelierde en wirkman vergoa
Dat vier waal nog hie zint
Mer egelik neet mieë doa

Pierre Schnackers, Bóches
oktober

herfskluëre
d'r daag jelofo
ee letste tes-je tieë

heë- jedreëve en jet
knuppel, doof
en egezinnig
kiekt foesballe

zie- jet mollig en
kót va oam
evvel fiefig, bekiekt
meëdjjes-ongerwesj

jans ónjemerkt treffe
tsevreie blikke zich
in de sjpiggeling
van ing verjeelde
trouwfoto

Jean M. Claessens, Mestreech
Luustere

Höbt geer al ins zitte luustere,
de ouge touw, in d'n duustere
wie sjoen de stèlte kin zien?
Ein stèlte die heilig is,
veur vääöl lui ei gemis
want 't leve raos mer door
is kwiet eder spoor.

Mèr sleet eur ouge,
doot ze touw,
laot langs uuch gaon
al de herrie, dat gesjouw
en preuf de stèlte die heilig is
in deze jachtende tied
ei groet gemis.
Heilig is de stèlte
in al häör prach
ei gegeve dat
edere mins tegelach.

Thei Stenzel, Heële
Herfs-haiku

sjieëmer krupt noader
sjravele teëge d'r windj
heem pruttelt de soep

velde umgeploogd
ligke sjtil in verwachting
doeëd is louter sjien

***Thei Stenzel, Heële
leefste***

leefste
lope durch de sjtad
noa zoeëveul joar mit dich
nog ummer hand in hand
get moelentere
get sjwiegentere

doa dink ich inèns
- zoeëget mó't me neet dinke
pien in d'r kop
kramp um 't hart -
doa dink ich inèns
leefste
es doe d'r neet mieë bis
dan val ich
dan val ich
in 'n loak zoeë deep zoeë sjwart
kom ich dan doa nog oeëts nog oet

leefste
ich pak dien hand get vaster vas
doe kieks mich aa en vroags: wat is
ich lach dich aa en zèk:
sjoeën weer hu wah
woe gónt vier ós get eëte

Mien Wijnhoven, Zaerum
Jaorgetieje

Die kestanjeknuup,
blinkend en bijna barstend
van niejschirrigheid!

Viêf glaze knickers
in 'n schaalte en kiêk: viêf
zónnen as toegift.

Stil stieët 't paerd, want
zootjes striede raegen en
wingd zien aoje vâcht.

Hieël efkes snieëjt 't,
hieël efkes mar is os zeel en
zaligheid wit.

Mien Wijnhoven, Zaerum**Mam**

Van ónger wies bouve toegestopt,
Klags se det d'r wer gaar niks van klopt,
Det 't toch wal wiêd - en nag zo fris -
Nieë, nag lang ginne lêngten is!

'k Vaar dich dor de stille straote,
Huur des se in dichzelf bliefs praote.
Traone rolle; mien oeëgen blîngd
Dor de zón en zafte vöörjaorswîngd.

Dien vraog is krek wer wie de vörrig:
'Os vader; wits doow nog wie din heet?'
Ik zek 't, mar dien grotste zörg
blijft toch 't pluske vanne plaid.